

at gaa over Aulum og ikke over Ørre, for til syvende og sidst er det for Banen som Helhed og for de Egne, som trænger til Banen derovre, ret ligegyldigt, om Banen kommer over Aulum eller Ørre, og det er aldeles ikke nødvendigt, at Rigsdagen skal tage Stilling til Spørgsmaalet, om Banen skal over det ene Punkt eller over det andet Punkt. Der er angivet en Retningslinie for denne Bane, nemlig fra Videbæk over Vildbjerg—Feldborg til Skive-Endestationerne og to Punkter i Retningslinien; saa kan man dog udmærket godt overlade til Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionen at træffe Afgørelsen indenfor den Ramme, der her er givet. Hvad er for øvrigt Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionen? Er det nogle Embedsmænd, der træffer Afgørelsen? Nej, det er det slet ikke. Besigtigelseskommissionen bestaar af 5 Medlemmer, af hvilke det ene er Embedsmand — det er nemlig Kommissarius; saa er der 2 Mænd, der er udpegede af Ministeriet, men det er 2 Mænd ude fra det praktiske Liv, og endvidere er der 2 Repræsentanter for Egnen. Er en saadan Kommission en Kommission af Embedsmænd? Nej, det er det, den fremfor alt ikke er. Det er tværtimod Folk, som har de bedste Betingelser for at optage en Forhandling med Egnens Befolkning om den Retningslinie, som denne Bane naturligt bør have.

Til det ærede Medlem Hr. Lillelund, som var meget stærkt inde paa, at her burde vi tage vort Standpunkt, og her burde vi tage vort Ansvar, om Banen nu skulde gaa over Aulum eller over Ørre, vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem aldrig skulde komme til at staa overfor noget større Spørgsmaal end det at tage Ansvaret for Afgørelsen af, om denne Bane skal gaa over Aulum eller over Ørre, saa kommer han ikke i ret megen Forlegenhed.

Jeg vil for øvrigt i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Grønbæk, der jo saa meget upartisk paa Sagen ud fra et meget højt Stade, at Upartiskhed i Jernbanespørgsmaal giver jeg ikke ret meget for, thi selv om man er personlig upartisk i Spørgsmaalet, taler man som Repræsentant for nogle Interesser, som vil gøre sig gældende, og det er ganske naturligt, at Interesserne vil gøre sig gældende med Hensyn til den Slags Ting, det har jeg intet imod. Men det højtidelige og ophøjede i Spørgsmaalet om, hvorvidt Banen skal gaa over Aulum eller over Ørre, kan jeg ikke finde. Jeg øn-

sker, at man tager rent praktisk paa det Spørgsmaal. Jeg vil derfor i samme Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Vesterager, der heller ikke var begejstret for den Udvej — han mente, at Vildbjerg—Feldborg var en Vej, men let vilde blive en Afvej eller Omvej —: Nej, jeg tror tværtimod, at det vil være den lige Vej, og at det er den Vej, der lettest fører til Vedtagelsen af Banelinien Videbæk—Skive, og det er dog til syvende og sidst den, vi alle gerne vil have.

Jeg skal saa blot besvare et Par Spørgsmaal. Der er først Spørgsmaalet om Kommunernes Tilskud. Ja, det er forhøjet fra 25 000 Kr. pr. Banemil eller 3 333 Kr. pr. Banekilometer til 5 500 Kr. pr. Banekilometer, og det kan jo nok siges, at det er en betydelig Forhøjelse, men Pengenes Værdi er ikke den samme nu, som den var tidligere. Hvorvidt Pengenes Værdi i Fremtiden vil komme ned til samme Niveau som tidligere, skal jeg lade være usagt, men jeg skulde tro, at naar Lovgivningsmagten tager det Standpunkt med Hensyn til Statsbanedrift eller Privatbanedrift, at vi siger Statsbanedrift, er Egnen overordentlig veltjent dermed, selv om Kommunerne kommer til at betale 5 500 Kr. pr. Banekilometer. Men for øvrigt vil jeg sige med Hensyn til det Spørgsmaal, at hvis der indenfor Udvalget — for jeg skønner jo, der kommer et Udvalg — bliver Enighed om at gaa lidt ned med dette Beløb, skal jeg ikke modsætte mig det.

Saa rettede det ærede Medlem Hr. Andreassen et Spørgsmaal til mig angaaende en eventuel Forlængelse af Kolding—Trolldhede-Banen til Videbæk. Jeg vil sige til det ærede Medlem: Skal vi ikke vente med at tage Stilling til det Spørgsmaal, indtil Kravet kommer til at ligge for, og foreløbig begrænse os til at se, om vi ikke kunde naa en praktisk Vej frem med Hensyn til den Bane, vi her i Øjeblikket forhandler om.

Jeg vil til Slutning sige til de ærede Medlemmer, at naar jeg har forelagt Forslaget, som jeg har gjort, er det, fordi der ved den Forhandling, jeg havde med Repræsentanter fra Egnen deroppe, blandt hvilke der var Repræsentanter for begge de Retningslinier, der har været Tale om, var en Ting, de alle var enige om, og det var Retningslinien Videbæk—Vildbjerg—Feldborg—Skive; saa var der noget andet, de var uenige om. Nu holder jeg mig til, hvad de var enige om, og hvis Rigsdagen vil gøre det samme, skulde jeg tro, der var